

Av **eldste L. Tom Perry**
i De tolv apostlers quorum

Arons prestedømme

Det prestedømme dere bærer, er en spesiell gave, for giveren er Herren selv. Bruk det, foredle det, og lev verdig til det.

Da jeg talte på generalkonferansen for 25 år siden, hadde jeg et visuelt hjelpemiddel ved siden av meg. Det var mitt eldste barnebarn. Han hadde nylig mottatt Det aronske prestedømme og blitt ordinert til diakon. Jeg benyttet anledningen til å rette min tale til ham og viktigheten av å motta Det aronske prestedømme.

Jeg sa til barnebarnet mitt:

«Jeg er ikke spesielt fornøyd med de rådende forhold i verden som du og andre unge menn arver når dere vokser til og blir voksne menn. Mens de av oss som er eldre, har vært i alder og posisjon til å påvirke verden, tror jeg vi i stor grad har sviktet dere ved hvordan vi har tillatt at tilstandene i verden har blitt. Dette setter dere i en stilling hvor mange av dem dere må omgås, ikke er oppdratt med en forståelse av eller respekt for tradisjonelle verdinormer. Dermed blir presset fra jevnaldrende stadig vanskeligere og mer ekstremt.

Vi har brakt radioer, platespillere og TV-apparater inn i våre hjem. Selv om hver av disse innretningene kan brukes til sunn underholdning, er så mye av det som er produsert for at vi skal høre eller se på det, ikke av den typen som inspirerer og oppmuntrer

unge menn. Faktisk er mesteparten av det som produseres, fornedrende. Et trykk på en bryter i deres eget hjem kan ødelegge deres følelse av hva som er riktig og hva som er galt» («I Confer the Priesthood of Aaron», *Ensign*, nov. 1985, 46).

Jo mer ting forandres, dess mer forblir de de samme – med unntak av teknologi. Jeg har lyst til å spørre de unge mennene i Det aronske prestedømme om de så mye som vet hva en platespiller er. For de av dere som ikke vet det, er det noe vi pleide å gå inn i stuen og slå på for å høre på musikk. Tenk dere det – vi måtte gå til den, istedenfor å bære den med oss overalt.

Jeg lærte også mitt barnebarn Terry fire læresetninger basert på historien om Daniel i Det gamle testamente. Jeg ba ham (1) holde kroppen sin sunn og ren, (2) utvikle sitt sinn og bli klok, (3) være sterk og motstå fristelser i en verden som er full av dem, og (4) stole på Herren, spesielt når han trengte hans beskyttelse.

Jeg avsluttet mine råd til Terry med følgende ord: «Disse historiene i Skriftene vil aldri bli foreldet. De vil være like spennende for deg når du leser dem som diakon, lærer, prest,

misjonær, hjemmelærer, eldstenes quorumpresident eller hva enn Herren kaller deg til. De vil lære deg å ha tro, mot, kjærlighet til dine medmennesker, selvtillit og tillit til Herren» (*Ensign*, nov. 1985, 48).

Jeg er glad for å kunne si at Terry har vært trofast mot rådet jeg ga ham for 25 år siden. Han mottok senere Det melkisedekske prestedømme, utførte en hederlig misjon og er for tiden eldstenes quorumpresident og naturligvis far til en nydelig datter.

Mye har forandret seg de siste 25 årene. En annen ting som har skjedd, er at mange av mine barnebarn har blitt voksne og fått egne barn. I sommer fikk jeg anledning til å stå i en sirkel av prestedømsbærere og legge mine hender på hodet til mitt eldste oldebarn, mens hans far overdro Det aronske prestedømme til ham. Selv om mitt oldebarn ikke står her ved min side i dag, vil jeg gjerne rette min tale til ham og alle dere flotte unge menn som bærer Det aronske prestedømme.

Det er en veldig spesiell velsignelse å motta Det aronske prestedømme. Historien forteller om den strålende dag da prestedømmet ble gjengitt til jorden og menn igjen fikk retten til å handle som Guds stedfortredere og utføre hellige prestedømsordinanser. Det var 5. april 1829 at Oliver Cowdery kom hjem til Joseph Smith i Harmony, Pennsylvania. Oliver stilte profeten spørsmål angående hans arbeid med å oversette den gamle opptegnelsen, Mormons bok. Fordi han var overbevist om arbeidets hellige natur, gikk Oliver med på å fungere som skriver under oversettelsen. Oversettelsesarbeidet gikk raskt fremover straks Oliver begynte å fungere som skriver.

15. mai 1829 hadde Joseph og Oliver allerede kommet til 3 Nephi.

Historien om da den oppstandne Frelser besøkte den vestlige halv-kule, og hans læresetninger om dåp, fengslet dem. Da de leste i 3. Nephi, begynte de å fundere på dåpen. Hvilken dåpsmåte var riktig, og hvem hadde myndighet til å utføre denne hellige, frelsende ordinans? De søkte svar på disse grunnleggende doktrinære spørsmålene. De bestemte seg for å søke et svar gjennom bønn, og de gikk til et sted i nærheten ved bredden av elven Susquehanna. De utøste sitt hjerte, og himlene ble åpnet for dem. En engel viste seg og presenterte seg som døperen Johannes, og han fortalte Joseph og Oliver at han handlet under ledelse av Peter, Jakob og Johannes, som hadde det høyere prestedømme (se Joseph Smith – Historie 1:72).

Han la sine hender på deres hoder og sa: «Til dere, mine medtjenere, overdrar jeg i Messias' navn Arons prestedømme, som har nøklene til

englers betjening, omvendelsens evangelium og dåp ved nedsenkning til syndenes forlatelse, og dette skal aldri mer borttas fra jorden før Levis sønner igjen ofrer et offer til Herren i rettferdighet» (L&p 13:1).

Senere gjenfortalte Oliver hendelsen med følgende ord: «Men ... tenk, tenk et øyeblikk videre på den glede som fylte våre hjerter og i hvilken undring vi må ha knelt ... da vi under hans hånd mottok Det hellige prestedømme» (Joseph Smith – Historie 1:71, fotnote).

Etter at menneskeheten hadde ventet i århundrer på at Guds myndighet skulle gjengis, kom Det hellige aronske prestedømmes makt og herlighet tilbake til jorden. I kapittel 107 i Lære og pakter lærer vi hvorfor det mindre prestedømme kalles Det aronske prestedømme:

«Det andre prestedømme kalles Arons prestedømme fordi det ble overdratt til Aron og hans etterkommere

gjennom alle deres generasjoner.

Hvorfor det kalles det mindre prestedømme, er fordi det er utledet av det større eller Det melkisedekske prestedømme og har myndighet til å forrette ytre ordinanser. ...

Det mindre, eller aronske, prestedømmes kraft og myndighet er å ha nøklene til englers betjening og til å forrette i ytre ordinanser, evangeliets bokstav, omvendelsens dåp til syndenes forlatelse, i overensstemmelse med pakter og bud» (L&p 107:13-14; 20).

Ikke bare mottar unge menn i Det aronske prestedømme kraft og myndighet til å være Herrens stedfortredere når de utfører sine prestedømsplikter, men de mottar også nøklene til englers betjening.

Unge menn i Det aronske prestedømme, jeg vitner om at Herren er bundet ved en høytidelig pakt til å velsigne dere i forhold til deres trofasthet. Hvis dere vil gi akt på Den hellige ånds advarselsrøst og følge hans

veiledning, vil dere bli velsignet med englers betjening. Denne velsignelsen vil gi dere visdom, kunnskap, kraft og heder. Dette er en sikker velsignelse som er lovet dere av Herren.

For noen måneder siden fikk jeg anledning til å delta på et faste- og vitnesbyrds møte i en menighet. En av dem som bar sitt vitnesbyrd, var en veileder i Det aronske prestedømme. Hans vitnesbyrd ga meg ny forståelse av hva det vil si for en bærer av Det aronske prestedømme å ha nøklene til englers betjening.

Veilederen beskrev noen av sine erfaringer med Det aronske prestedømme den morgenen. På vei til kirken la han merke til to unge diakoner med fasteofferkonvolutter som besøkte medlemmers hjem. Han ble imponert over at de var kledd i sine beste søndagsklær og utførte sitt oppdrag med ro og verdighet. Han ledsaget så to prester for å forrette nadverden i et hjem for fysisk og psykisk utviklingshemmede menn. Dette var første gang disse to unge mennene besøkte dette hjemmet, og deres veileder merket seg den respektfulle og omsorgsfulle måten de utførte sitt prestedømsoppdrag på.

Så fortalte veilederen om en opplevelse som rørte ham dypt, for en av prestene minnet ham på hva det egentlig vil si å være en sann Jesu Kristi tjener – bokstavelig talt en tjenende engel. Den unge presten som delte ut vannet til forsamlingen, kom til en mann som så ut til å ha Downs syndrom. Mannens tilstand hindret ham i å ta begeret fra brettet og drikke av det. Denne unge presten vurderte øyeblikkelig situasjonen. Han la sin venstre hånd bak mannens hode slik at han var i posisjon til å drikke, og med høyre hånd tok han et beger fra brettet, og sakte og forsiktig løftet han det til mannens munn. Mannen

utstrålte takknemlighet – slik en som har blitt betjent av en annen, gjør. Denne flotte unge presten fortsatte så med å dele ut det velsignede vannet til resten av forsamlingen.

Veilederen uttrykte i sitt vitnesbyrd det han følte i dette gripende øyeblikket. Han sa at han i stillhet gråt av glede, og han visste at Kirken var i gode hender med disse unge, omsorgsfulle og lydige bærerne av Det aronske prestedømme.

President Ezra Taft Benson sa en gang: «Gi meg en ung mann som har holdt seg moralsk ren og trofast deltatt på sine møter i Kirken. Gi meg en ung mann som har foredlet sitt

prestedømme og gjort seg fortjent til Plikt overfor Gud-belønningen og er ørnespeider. Gi meg en ung mann som har fullført Seminar og har et brennende vitnesbyrd om Mormons bok. Gi meg en slik ung mann, og jeg vil gi deg en ung mann som kan utføre mirakler for Herren på misjonsmarken og gjennom hele sitt liv» («Til ungdom av den edle fødselsrett», *Lys over Norge*, nr. 6, 1986, 41).

Dere som er disse fantastiske unge menn og kvinners foreldre, vi pålegger dere det hellige ansvar å undervise deres barn i læresetningene om det hellige prestedømme. Deres barn må i ung alder lære hvilken velsignelse det

er å ha Herrens evige prestedømme og hva de selv må gjøre for å kvalifisere seg til disse velsignelsene.

Biskoper, dere har prestedømsnøkler til å presidere over de unge mennene i Det aronske prestedømme, til å sitte i råd med dem og til å lære dem deres prestedømsplikter. Vær så snill å påse at enhver ung mann som er verdig til å motta Det aronske prestedømme, forstår de plikter og velsignelser han får som bærer av prestedømmet. Hjelp ham å lære å foredle prestedømmet nå ved å gi ham viktige oppgaver og ved å hjelpe ham å tjene og hjelpe andre.

Unge menn, jeg oppfordrer dere til å bygge deres liv på en grunnvoll av sannhet og rettferdighet. Det er den eneste grunnvoll som vil tåle dette livs press og bestå i all evighet. Det prestedømme dere bærer, er en spesiell gave, for giveren er Herren selv. Bruk det, foredle det, og lev verdig til det. Dere skal vite at jeg har et spesielt og personlig vitnesbyrd om dets kraft. Det har velsignet meg på så mange måter.

Jeg oppfordrer dere også til i dag å bestemme dere for at dere vil gjøre ære på denne store velsignelse og forberede dere til hvert embede i Det aronske prestedømme – diakon, lærer og prest. Forbered dere til den store velsignelse det er å motta Det melkisedekske prestedømme, som dere må være verdige til å motta før dere kan reise på heltidsmisjon. Herren trenger at dere forbereder dere til hans tjeneste, spesielt det store ansvar dere vil ha for å forkynde hans evangelium for verden. Jeg lover at hvis dere vil forberede dere til å motta hans hellige prestedømme, vil han bokstavelig talt øse velsignelser over dere. Dette bærer jeg vitnesbyrd om i vår Herre og Frelser Jesu Kristi navn. Amen. ■

Av eldste David A. Bednar
i De tolv apostlers quorum

Motta Den hellige ånd

Disse fire ordene – «Motta Den hellige ånd» – er ikke en passiv uttalelse, men innebærer en prestedømsformaning – en autoritativ formaning om å handle og ikke bare bli påvirket.

Mitt budskap handler om viktigheten av å strebe etter å faktisk motta Den hellige ånd i hverdagen. Jeg ber om og innbyr Herrens ånd til å undervise oss og bygge oss opp.

Den hellige ånds gave

I desember 1839, mens de var i Washington, D.C., for å søke oppreisning for den urett som ble begått mot de hellige i Missouri, skrev Joseph Smith og Elias Higbee følgende til Hyrum Smith: «I vår samtale med presidenten [i USA] spurte han oss på hvilken måte vår religion skilte seg fra andre av datidens religioner. Bror Joseph sa at vi skilte oss fra andre når det gjaldt dåpsmåte og Den hellige ånds gave ved håndspåleggelse. Vi anså alle andre faktorer for å være inkludert i Den hellige ånds gave» (*Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* [2007], 98).

Den hellige ånd er det tredje medlem av Guddommen. Han er en ånd i persons skikkelse og bærer vitnesbyrd om all sannhet. I Skriftene kalles Den hellige ånd for Trøsteren (se Johannes 14:16-27; Moroni 8:26), en lærer (se Johannes 14:26; L&p 50:14) og en åpenbarer (se 2 Nephi 32:5).

Åpenbaringer fra Faderen og Sønnen formidles gjennom Den hellige ånd. Han er budbringeren for og vitnet om Faderen og Sønnen.

Den hellige ånd tilkjennegir seg for menn og kvinner på jorden som både Den hellige ånds kraft og gave. Kraften kan komme over en person før dåpen. Det er det overbevisende vitnesbyrd om at Jesus Kristus er vår Frelser og Forløser. Gjennom Den hellige ånds kraft kan oppriktige undersøkere få en overbevisning om sannheten av Frelserens evangelium og Mormons bok, om at gjenopprettelsen virkelig fant sted og om Joseph Smiths profetiske kall.

Den hellige ånds gave gis først etter dåp ved den rette myndighet og håndspåleggelse av dem som bærer Det melkisedekske prestedømme. Herren erklærte:

«Ja, omvend dere og enhver av dere la seg døpe til sine synders forlatelse, ja, bli døpt med vann, og så kommer dåpen med ild og med Den Hellige Ånd. ...

Og den som har tro, skal dere bekrefte ved håndspåleggelse i min kirke, og jeg vil skjenke dem Den Hellige Ånds gave» (L&p 33:11, 15).

Dette gjorde Paulus klart for